

DRAPPELUL

Săptămânal independent

Inscris sub Nr. 13/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

200.—

Un an
la bănci, industrii, toate inst. part. și publ. 2000.—

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

ARAD

Str. CLOȘCA Nr. 7, Tel 19-91

Declarația germană de simpatie pentru lumea arabă

Intr-o declarație oficială adresată lumii arabe, guvernul Reichului își exprimase de mai mult timp înțelegerea și simpatia poporului german pentru tendințele de libertate arabe. Intervenția militară a Angliei în Irak oferă acum cercurilor politice germane prilejul de a repeta aceeași declarație solemnă.

Oficiosul „Deutsche Diplomatisch-Politische Korrespondenz” constată în această legătură, că întregul popor german admiră și recunoaște statornicia și simțul de onoare națională a luptătorilor lumii arabe față de încălcările britanice. Sentimentele amicale ale Germaniei pentru națiunile arabe au urmărirea, cum stin această foarte bine, în opoziție cu manifestațiunile britanice de simpatie exploatarea și abuzul popoarelor imprietenite, și înfrunchează dorința sinceră pentru libertatea, prosperitatea și dezvoltarea acestora.

Organul oficios german subliniază cu acest prilej diferența care a existat întotdeauna între promisiunile și înfăptuirile politice britanice față de popoarele arabe. Îndesebi se amintește la Berlin, că Anglia promisese arabilor libertatea pentru ajutorul prestat în războiul cel mare, acordându-i în urmă nimic altceva decât o dependență camuflată prin convențiuni de alianță cerându-i pe deasupra și în viitor ajutor în favoarea Imperiului britanic.

Încă nu destul cu aceasta, Anglia a cedat partea cea

mai valoroasă și cea mai veche a pământului arab jidaniilor alungați de acolo de mai mult de 2.000 de ani. Încălcarea britanică în Irak, organul oficios o caracterizează drept o nouă dovadă pentru atitudinea neschimbată a Angliei față de lumea ara-

bă. Cu privire la problemele politice, ridicate în urma cedeului britanic, cercurile politice din Berlin constată, că Reichul nu întreține raporturi nemijlocite cu Irakul, în schimb există asemenea raporturi între Italia și această țară.

Cum se manifestă lipsa de tonaj al Angliei

Berlin. — Deja acum, la începutul luptei intensificate în Atlantic, lipsa de tonaj al Angliei este ilustrată prin cele mai serioase simptome. Astfel se citează o știre americană, după care cantități enorme de oțel american au fost adunate în porturile de Est ale Uniunii Americane, neputând fi transportate în Anglia din cauza lipsei de tonaj maritim. În ultimele luni ale anului 1940, au fost duse în Anglia, după această știre americană, până 500.000 tone de oțel american într-o lună. Acum această cantitate a scăzut la ceva mai mult de 200.000 tone lunar. Același lucru se constată în sectorul furniturilor de mașini de unelte americane spre Anglia.

Alte simptome pentru lipsa de tonaj englez se semnalează de pe emisfera de Sud. În această privință ziarul german citează expunerile ziarului argentinian „La Nación” privitoare la declarațiile făcute de ministrul de agricultură al Noului Zeelandă d. Barclay în Camera deputaților. Ministrul a arătat că, din cauza lipsei de vase,

Anglia nu mai poate cumpăra carne din Noua Zeelandă amenințând cu aceasta întreaga structură economică a domeniilor situate în emisfere de Sud. Cu privire la participarea domeniilor britanice, ca sursă de caracteristică o știre din Shanghai, după care d. Paulden, vicepreședintele consiliului de miniștri al Australiei, și d. Macbride, ministrul aprovizionării s'au exprimat în mod foarte pesimist asupra participării Australiei la astuparea lacunelor rupte de armata germană în rândurile vaselor engleze. Chiar și cea mai importantă țară transoceanică sub punctul de vedere al construcțiilor de vase, Statele Unite, nu va realiza construcții de vase de 3 sau poate și 4 milioane tone, decât cel mai curând în 1942, în timp ce în 1941, șantierele americane nu vor putea construi într-un an decât cel mult 1,1 milioane de vase noi. Ori, aceasta este totalul scufundărilor germane în cursul unei singure luni.

O frontieră ciudată

Una dintre cele mai ciudate trăsături de granie, făcute la masa verde, este desigur cea parte a frontierei olando-belgiene, care trece prin satul Baarle. Această localitate este atât belgiană cât și olandeză. Din această cauză, locuitorii localității Baarle se află oarecum într-o situație grotescă. Locul nu poate deosebi casele de pe teritoriul olandez de cele de pe teritoriul belgian decât numai datorită faptului că, locuințele olandeze au numărul casei cu cifre albe pe fond albastru, iar cele belgiene cu cifre negre pe fond alb. Liniile de frontieră în formă de zig-zag împarte 30 de case din Baarle în două jumătăți, una aparținând statului belgian, cealaltă, statului olandez. Între aceste case se găsește și hotelul „Court du Brabant”, în camerele cărui apartur le sunt așezate în așa fel, încât oaspetele nebănuit doarme cu ca-

pul în Olanda, iar cu picioarele în Belgia. Într-o casă, granița trece chiar prin coridor. Pe o parte, are numărul belgian 82, pe cealaltă, numărul olandez 12a. Odaia din fund este belgiană, iar cea din față olandeză. Și dacă un copil al proprietarului, care este olandez, s'ar naște în odaia din fund, aceasta, fără îndoială, ar fi trecut în registrele olandeze ca fiind născut în străinătate. Ceea ce provoacă însă mai multă bătaie de cap proprietarului acestei case este faptul că trebuie să plătească impozite în două țări, pentru sufragere în Belgia, iar pentru dormitor în Olanda. Se poate înțelege că locuitorii din Baarle întâmpină în viața zilnică multe dificultăți, pe care nu le cunosc locuitorii altor localități, și astfel nu găsește situația lor atât de „amuzantă”, cum li se pare vizitatorilor străini.

Noile universități germane dela Danzig și Posen

Ministerul educației naționale al Reichului, învățământul superior a fost introdus în Danzig, în Prusa Orientală și în ținutul Warta.

Refacerea învățământului universitar german în aceste regiuni era imperios necesară pentru pregătirea și definitivarea elementelor de care să se dedice științei și artei.

Nouile universități, supuse ministrului Reichului create la Danzig și la Posen, vor fi încadrate în învățământul universitar german.

Politehnica din Danzig și-a continuat activitatea încă din momentul alipirii teritoriului la Reich, iar facultatea de medicină a fost recunoscută între timp ca universitate autonomă, având dreptul de a acorda titlul de doctor în medicină.

Universitatea din Posen își va redeschide porțile odată cu începerea semestrului de vară.

Ambele universități se bazează pe aceleași principii ca și universitățile germane din restul Reichului.

superior al Marchii Reichen (1907)

Exploatarea minelor de argint din Boemia

Minele de argint de lângă Silberg, în Boemia de Sud, închise de mai multă vreme, vor fi puse în exploatare din nou. Cercetările din ultima vreme, efectuate cu mijloacele cele mai moderne, au dus la descoperirea unor zăcăminte bogate de argint, astfel că exploatarea minelor va fi din nou posibilă. Orașelul Silberg, fondat în prima jumătate a secolului al 16-lea de minierii din Joachimstal, are numai 600 de locuitori și ca atare este cel mai mic oraș din tot protectoratul Boemiei, Moraviei. Desigur, că mulțumită minelor de argint, Silberg va cunoaște în curând o mare prosperitate.

GRUPĂRI POETICE de Petre A. Butucea

„PROILAVA”

Din entuziasmul prietenului N. Caragață a luat ființă — în Braiila — gruparea poetică „Proilava”, în caetele căreia câțiva tineri de talent și inițiativă — își răstignesc sufletul pentru neliniști și desăvârșiri.

Nicu Caragață, mentorul și animatorul grupării colecționale „Proilava”, este un poet cu bogate resurse lirice și un incisiv artist al facturii patriotice.

George Buznea, elogind activitatea grupării, scria — într'un cuvânt binevoitor din fruntea cărții a lui — așa: „In vreme ce tovarășilor de vârstă fac box, foot-ball, etc, tinerii acestia cuminti și liniștiți se îndeletnicesc cu poezia.”

Pentru că, vin, deci, dintr'o lume

aproape serafică, atât de puțin accesibilă tineretului de azi, ei trebuie încurajați, în toate chipurile. Tinerii dela „Proilava” bat sfioși la poarta Parnasului și la Marea Poartă a vieții.

„Muzete le deschid, încet, încet... E rândul oamenilor să nu se lase mai prejos.”

Dintre cei cari au aderat la formula lirică a lui Nicu Caragață amintim pe: Mady Zughide, Basarabia Georgescu, S. Ivanov-Crisu, Pericle Gheorghiu, A. Ioan, George Javer, Emil Valeriu, Ilariu Doina, I. M. Rădulescu, C. Gheorghiu etc... Nicu Caragață, tânărul proilavaist, G. Javer, însemna (în cartea III-a pag. 1—2) „o mișcare culturală se

înjghebează pe seamă muncii modeste dar statornice a anonimilor din truda cărora apar luceferi.

Așa a apărut „Proilava”, ca o înfruncheare a idealurilor unor tineri dornici de afirmare.”

Poezia lui Nicu Caragață e o poezie a tristeților mărunte, a nefericirii, și a regretelor, similară, aceleia lui Verlaine, pe care o iubim cu patimă — pentru că e „tânără, pentru că e a noastră:”

„Am cules căldura buzelor tale — fără să știu — Am lăsat să te ude roua virginei — din pustiu — Ne-nlănțuia tăcerea sgomolousă a lăuntruului

Extaziat în despărțire ti-ai plecat fruntea, lui... „Estazul de năvălu”

Nicu Caragață e un poet deplin, tumultuos — ca în această superbă și chinuitoare întrebare: „Din scândurile patului dărăpănat, mănecat de car,

Sicriu sărac purtat pe umeri, în întuneric, de prețuri,

Atunci în plumbarea, în zăua aceea „de pământesc sfârșit,

Unde vor fi oare cei mulți, de azi, cari m'au ubi?”

N. Caragață: „Cine știe?”

În această vulcanică expresie a poeziei sociale, Nicu Caragață va cuprinde revolte târzii și înfrângeri durute, pentru a face acel schimb de trăire superioară, de înfrățire cu vicisitudinea alcoolului și femeii.

Diametral opusă svăcnirii lui Nicu Caragață, Mady Zughide reține în vers o duioșe sinceră, pentru care dorul nostru se frânge — pur: „O, unde se găsește mângâiere, mamă sfântă?”

Mi-e dor de tot ce-aveam mai drag la noi acasă,

Dar cui să spun, că nimeni nu m'uscullă

Ș, dacă nu-mi cunoaște dorul, ce le pasă?”

„Dorință”

I. M. Rădulescu aduce în atmosfera damnată a lupanarelor, ceva din izul amar al poemei lui Baudelaire.

„Și de-am găsit și clipe de plăcere Printre femei ce te iubesc pentru arginți,

In nopțile târzii cu insomnie Eu le-am plătit cu lacrimi fierbînți”.

„Prin lupanare”

Motivul unitar al acestor prieteni ai muzelor, ispitește să fie indicat — cu largheță — într'o prezentare amănunțită și obiectivă. De aceea ne reținem a vorbi mai îndelung asupra caetelor cu poezie ale grupării „Proilava”, recomandând — totuși — cititorilor noștri, aceste flori rare ale sufletului adolescent...

PETRE A. BUTUCEA

Informațiuni

București. — Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării a dispus ca, din data de 27 Aprilie, de la orele 7 dimineața până la orele 13, iar luni toată ziua măcărările trebuie să se deschidă, chiar dacă n-au carne, pentru ca să primească cererile de aprovizionare cu carne a consumatorilor, înmânându-le apoi în termen. Ministerul Economiei Naționale, subsecretariatului de Stat al aprovizionării, conform dispozițiilor.

Tokio. — D. Matsuoka, ministrul afacerilor străine al Japoniei, întorcându-se la Tokio după călătoria d-sale din Europa, în fața unei asistente de 5000 persoane, a vorbit despre succesul călătoriei sale în Europa, subliniind victoria pu- terilor Axei în Balcani, datorită strânsii colaborări dintre Germania și Italia.

Washington. — Cercurile politice nu sunt încă informate cu privire la plecarea lui Roosevelt din Hong-Kong la Ciung-King, pentru a se întâlni cu Ciung-Kai-Shek.

Colțul vesel

Intrebare... și răspuns

Profesorul: — Ia spune-mi tu, Popescu, cum se cheamă un om, care pune întrebări, la care nu se pot răspunde?

Elevul: — Profesor, domnule profesor.

Nu se miră

Copilașul de 5-6 ani, privește încruntat frățiorul din leagăn, care urle.

— Mamă, întreabă el, așa nu-a venit din cer?

— Da, puule.

— Dacă țipa și acolo așa, nu mă mir că l-au dat dracului, pe poartă afară.

Precizare

— Dacă stai atârnat cu capul în jos, ți-se duce sângele în cap; atunci de ce nu se duce sângele în picioare, când stai cu ele în jos?

— Pentru că picioarele nu sunt goale.

Proveniența banilor

— De unde ai pățaria aceasta?

— Am cumpărat-o!

— Când?

— Ieri!

— Și de unde ai avut banii?

— I-am găsit!

— Unde?

— În buzunarul tău...

De-ale artei

— Frumoasă sfințică, E o luagra?

— Nu, e de bronz.

Ca bărbier

— Crede că v'am mai ras?

— Nu, bărbierule de pe obraz!

Deșteptăclune

— Un bareagiu voind să transporte pe celălalt mal un balot greu, observă că greutatea balotului amenința barca cu scufundare.

Frământându-și creierul ce să facă să nu se scufunde barca, găsi soluția, după părerea lui, luă balotul în spate ca să mai ușureze barca...

Ca librărie

Se recomandă unui amator o carte, spunând:

— E cam scumpă, ce-i drept, însă conține glume atât de bune, de mori de râs citind-o.

— Așa, atunci o cumpăr pentru soacra mea...

Răspuns cu tâlc

Un preot catolic și un rabin ședeau alături la un banchet. Preotul întreabă:

— Când ai să mănânci și dumneata rabin o friptură așa de bună de porc?

— La nunta d-tale, răspunde rabinul.

5 milioane lei pentru renovarea bisericilor la Praga

Consiliului municipiului Praga a prevăzut în bugetul anului în curs suma de 1 milion de coroane cehe (5 milioane lei) pentru renovarea bisericilor ceoace înseamnă o sporire însemnată față de suma alocată în anul trecut pentru acest scop. Această sporire dovedește situația financiară mai bună a orașului Praga. Fără îndoială restaurarea bisericilor istorice va contribui în mare măsură, ca aspectul capitalei protectoratului să fie și mai atrăgător. (RDV)

COLȚUL LITERAR

Acelaș vagabond

Eu sunt acelaș vagabond de-odinioară, Cutreierând în lung și'n lat durerea Și'n umbra inserării, pierdutu-mi-am vederea; Invenetit de drumuri, de cântul de vioară.

Mă prăfuiuse vremea și vântul călator, Umblând pe-al anilor răboj pustiu, Când timpul mi-a încrustat în suflet dor Cu-atâtea triste melodii și flori de purpuriu.

Eu sunt acelaș vagabond nocturn, Ce m'am pierdut în întunecare Ca o stafie în crudele visări de turn; Am rătăcit, cu gândul meu feeric.

De-atunci îmi pare lumea un pustiu Și-am rătăcit așa... un pătenor, Pierdut, trudit în vesnicia inserării de sieri; Eu am rămas... truditul călator.

Timișoara 1 Aprilie 1941

Gheorghe C. Roua

Invierea

Mormântu'n valuri de lumina e înfășurat Și au căzut străjerii cu jafa la pământ, Din ceruri se rostise glasul sfânt: Ca să învie azi, a lumii împărat.

Un inger alb de crin atunci cuvânt Lăsase florilor pe a nopților curat, Cu graul lor de floare nepătat. Să spună acum minunea din mormânt!

Din suflutele noastre însetate, Mînuie pe a vieții albă floare, O însirăm în vremuri viitoare.

Tristetea în toată așa prinde a bate... Noi o primim în sufletu'ncuierat Căci azi CHRISTOS, CEL BLAND A INVIAT.

ALEX. S. JEBELEANU

ARHANGHELII

Arhangheli
Cu-aripi de porumb,
Cântă simfonie
Din fluer de prun,
Vestind prin cătun:
Că'nviat Hristos
Din morți cu moartea
Pre moarte călcând...

și pătruns
De-al Invierii gând,
Îmi fac mătăni
Pe la icoane
Și-auscult smerit,
Preotul ce cântă
Din fle d'evanghelii,
Troparul Invierii...

Mihail Semlecan

RECENZII

Evul nou

Este o revistă care apare în București sub direcția d-lui profesor Roman Boca. În numărul din luna Martie s-a prezentat într-o formă deosebită și aleasă, pe un drum cu adevărat nou. Articole pline de avânt românesc și sănătate, sunt semnate de d-nii: George S. Bratan, Stanescu-Vărăști, Gr. Diaconu, Alex. S. Jebeleanu, Ion Roman Boca, Siva Bucur, Mădăraș, Ștefan C-tin, E. Ar-

Alex. S. Jebeleanu

PREPOEM

Revista românească de poezie, de sub conducerea d-lui TRAIAN MIHAILESCU, în numărul de Aprilie aduce o apreciazabilă contribuție literaturii autohtone.

Semnează: ALEXANDRU LUNGU, Eroism și poezie, TRAIAN MIHAILESCU, Reportaj, VIRGIL TREBONIU, Prezența poetului la Adonis, ION HORIA MUNTEANU, Sbor (poezie), CONST. SALCIA, Sărșit de sezon (poezie), TRAIAN MIHAILESCU, Diagrame, FLORIN DUMITRANA, Predoslovie (poezie), F. CRETEANU, Cresc flăcările (poezie), MARIN SARBULESCU, Innoire (poezie), EUGEN ENACHE SCU, Poem pentru țară, GIL BURDEA, Poeme în proză (comentar critic), ALEX. MARCHIDAN, Memento.

Revista PREPOEM menținându-se pe primul plan al spiritualității în lupta pentru mai binele literar,

ceea ce o așază în fruntea revistelor literare, a luat inițiativa unui concurs de traduceri. Iată textul acestui

CONCURS

În dorința de a veni în ajutorul talentelor traducătoare, Prepoem institue primul său concurs de traduceri poetice.

Condițiunile sunt următoarele: 1) Concursul se declară deschis cu data de 1 Aprilie 1941.

2) Poate lua parte la concurs orice oricine.

3) Se propune pentru traducere în versiune românească sonetele Contro L'inghiltera de V. Monti.

4) Textele trebuie scrise la mână, în care va fi trecut și pe un plic, în care se va scrie numele traducătorului.

(Continuare în pag. IV-a)

Hotel Vulturul Alb

(Fost Crucea Albă)

Stă din nou la dispoziția publicului călător civil.

Solicită sprijinul onoraților pasageri.

Camere curate, apă curgătoare caldă și rece.

Serviciu atent, obișnuit din trecut

TELEFON 11-46

Știința și tehnica în serviciul alimentației

Berlin. — De la începutul războiului, toate țările europene caută să-și asigure alimentația fie prin sporirea producției proprii agrare, fie recurgând la mijloace noi de nutriție. Lacunele care există pe acest domeniu a încercat să le astu-

pe ca prima țară Germania, dezvoltând în acest scop procedeeuri, care sunt potrivite a deveni de importanță vitală pentru omenirea întreagă. Toată lumea cunoaște ostentiv planul de patru ani, pentru realizarea aprovizionării autohtone pe toate domeniile. Ca îndrumătoare în viitor stau pe lângă măsurile tehnice luate pentru sporirea producției — de asemenea și în agricultură — înfăptuirile științei și tehnicii germane din prezent.

Zahăr din porumb, grăsimi din cărbuni, drojdie din lemn

Glucosa, scoasă din scoabeala porumbului, dar și a cartofii, este un preparat de o puritate de 99,9 la sută fiind identic cu glucosa sângelui. Acest hidrat de carbon de mare importanță în bilanțul alimentar, este de mulți ani un produs al unei mari industrii. Astfel se încheie o lacună ruptă de sporirea culturii grâului în Europa, căci grâul conține mai puține hidrate de carbon decât celelalte cereale. De curând se produce în Germania drojdie din lemn. Cele trei stabilimente mari sunt deja în plin curs furnizând o substanță ireproșabilă. Precum se știe, drojdia este cel mai bun dăruitor al vitaminei B. Problema producției farmaceutice a vitaminelor, atât sintetice cât și în extracțiune, nu mai oferă industriei germane nici o dificultate. De

(Continuare în pag. IV-a)

duce, prin cinematograful NAZI! 5, 7.15, 9.15

Un film unic în genul său

„Buffalo Bill”

salsează Pielile Roșii

SERIA I-a

de MIERCURI începând: Seria II-a și ultima Jurnal de actualitate UFA

Cinema **CORSO** Telefon 23-64

Repr.: 5, 7.30, 9.30

Un superfilm plin de exotism și senzațional

Rio

cu Basil Rathbone, Victor McLAGLEN, Sigrid GURIE, Robert CUMMINGS
Jurnale

Ce sunt P. K.-Männer-ii?

Corespondenții de războiu germani

(ERPE) Este un fapt garantat istoric că până acum fiecare război era pregătit militarmente și început pe baza învățămintelor adunate în războiul precedent. Astfel, în anul 1914 s'a crezut că totul se va desfășura în conformitate cu normele stabilite în războiul franco-german din 1870—71. Dar războiul își arată curând viața lui proprie și își creștea ca războiu de poziții legea sa proprie prin lungile bătălii de uzură. Actualul războiu însă, revoluționar în cauzele și scopurile sale, a produs o revoluție și în tradiția războiului istoric. Conducerea războiului, care este compoziția hotărârii de scopurile Führerului, a știut în mod genial să evite o repetare a evenimentelor din 1914—1918 și a creat printr-o strategie plină de fantezie o situație, în care armele germane să se desfășoare la ora hotărârii într-o perfectă colaborare pe uscat, în aer și pe apă.

După cum însă campaniile din Polonia, Norvegia și Flandra au fost realizate într-un spirit modern tot astfel este și armata germană insuflită în toată structura ei de cele mai înaintate și recente progrese. Germania conduce acest războiu în mod conștient ca pe un războiu totalitar, pentru care au fost mobilizate toate forțele politice, științifice și de organizare ale națiunii. Ea nu se mulțumește în nici un domeniu cu lucruri făcute pe jumătate și o dovadă este și faptul că în presă descrierile de lupte sunt redade de oameni, care au învățat să cunoască cu arma în mână ultimele consecințe ale războiului. Pentru aceasta au fost create și pregătite încă din timp de pace acele „Prapaganda Kompagnien” și membrii lor „P. K.-Männer-ii”.

S'ar putea da numelui de Companii de propagandă o semnificație greșită. În această apropiere cuvântul propagandă nu are totuși nimic de a face înțelesul lui original legat oarecum de reclamă, ci este o coordonare abstractă a diverselor ramuri ale publicității. În Companiile de Propagandă sunt mai ales zăriști, fotografi, reporteri cinematografici și de radio. Cuvântul scris și vorbit, imaginea statică și dinamică sunt cele patru „medii”, care mijlocește poporului diversele

episoade ale războiului. Lucreul acesta este însă făcut — și aceasta este caracteristica acestor corespondenți — de oameni, cari nu sunt numai perfect apti pentru profesia de zărișt, ci și pentru misiunea de soldat. Acel hoțar al bătăliilor, care privea întâmplător din postul de observație al unui front sau altul și în unele cazuri înlocuia cu fantezia ceea ce îi lipsea ca eveniment și pricere militară, nu mai poate fi întâlnit astăzi pe frontul german.

El a trebuit să cedeze acelor oameni, care își îndeplinesc ca soldați dator la lor de războiu și au trăit tot ceea ce scriu. Presa germană filmul și radio dau zilnic dovezi despre activitatea lor. Atunci, când luptele din Polonia sau pentru Dunkerque erau în toată, s'au putut citi descrieri, care se născuseră din întâmplări personale. Corespondenții P. K. era de față peste tot acolo unde se întâmpla ceva important. Impreună cu cele mai înaintate trupe și cu primele care blindate, el s'a repezit asupra dușmanului și a luat parte la luptă. El a sbarat cu bombardierele germane deasupra Varșoviei și acelor poziții din Vest, pentru care s'au dat lupte excepționale. El se găsește pe bordul avioanelor de bombardament, care încercă să deasupra Angliei și este departe în ocean cu submarinul germane și celelalte unități ale flotei. Totdeauna și peste tot el îndeplinește o misiune oarecare ca soldat, ceea ce îl introduce nemijlocit în evenimentele.

Serviciul acestor oameni din P. K. e foarte greu. Ei nu aparțin trupelor, la ale căror acțiuni participă, ei sunt delegați aici, colo dela caz la caz și anume, când o secțiune intenționează să întreprindă o tentativă deosebit de grea sau interesantă. Din aceasta se deduce la ce pericole sunt expuși. După terminarea misiunii ei se înapoiază la compania de propagandă respectivă, care hotărăște ce informații, filme sau radioraportaje sunt date publicului. În timp ce se produc aceste episoade, care îți tale respirația, ale strănului războiu-fulger, ei au nevoie de o perfectă stăpânire a muschilor și nervilor și o extraordinară concentrare a spiritului.

Mulți înclină să creadă în această formă a corespondenților de războiu o falsificare a jurnalisticii, o restrângere a libertății creatoare a publicității. Se poate totuși întâmpla ca descrierile făcute în grabă să nu fie suficiente de literare, că scenele filmate în timpul focului nu sunt tot atât de tehnice îngrijite ca vederile luate în atelier. Aceste lipsuri sunt însă mai mult decât suplinire de valoarea autenticității, pe care o au operele oamenilor din P. K. Dacă frontal și patria forțează azi în Germania o unitate și nu mai lasă dușmanului nici o speranță că, ar putea refăce prăpastia, care în 1918 a pecetluit soarta Germaniei, este și un succes al acestor corespondenți de războiu. Ele au produs întâi — și la poporul german — influența, pe care au produs-o tot atât de surprinzător armele moderne, pe care puterea armată a lui Hitler a știut să le perfecționeze.

Un oficiu turistic manciurian

După cum se anunță din capitala Manciu-ului, Hsingking, s'au pus aici bazele unui oficiu turistic manciurian. Președintele de onoare a oficiului a fost oferită secretarului de stat al lucrărilor publice, d. K. Matsuki. Președintele activ al oficiului este consilierul ministerial din administrația căilor ferate ale Manciu-ului de Sud, d. N. Noma-guchi, iar conducătorul d. S. Sato consilier în aceeași administrație. Cu acest nou oficiu turistic, numărul membrilor „Organizației Internaționale de Turism” (Internationale Kameradschaft Turistik) — IKT) s'a ridicat la cinci. (RDV)

Bancnote de 1000 ani

Încă acum 1000 de ani, în China existau bancnote, așa încât schimburile comerciale se făceau prin acesteiași mijloace care se întrebunțează și în secolul al 20-lea.

Pentru păstrarea blănurilor pe vară vă oferă serviciile sale

Blănăria Zircher

A R A D, Strada Eminescu Nr. 14

Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale
OFICIUL DE ORIENTARE PROFESIONALĂ ARAD

Nr. 84/1941.

Incunoștințare

Aminim celor interesați că în orașul nostru — la Căminul de Ucenici — funcționează un Oficiu de Orientare Profesională.

Rezultatele practice excelente obținute de orientarea și selecținea profesională în Apus, au determinat și în țara noastră înființarea unor oficii cu scop asemănător. Rostul acestor oficii este încă puțin cunoscut la noi; mulți nu știu nici chiar de existența unor asemenea oficii. La Arad funcționează un asemenea oficiu încă din anul 1938.

Rostul acestui Oficiu de Orientare Profesională este să îndrumeze pe fiecare individ în spre profesia sa (meseria) pentru care acesta este mai apt, sau spus mai simplu orientarea profesională vrea să așeze pe „omul potrivit la locul potrivit”. Fiecare profesie cere anumite însuși speciale, datorită naturii profesiei respective. Cineva poate fi un foarte bun tâmplar sau mecanic, dar un foarte rău zugrav sau vopsitor. Orientarea profesională cunoaște cerințele fiecărei profesii și posedă astăzi metode științifice de cunoaștere a aptitudinilor individului. Deaceia ea poate spune cu un mare grad de siguranță care e profesia cea mai indicată și mai potrivită pentru fiecare individ. Această cunoaștere prin metodele și aparatele pe care știința nu le pune la îndemână formează noua știință a PSIHOTEHNICEI sau a ORIENTĂRII PROFESIONALE.

Oficiul de orientare profesională

servește deopotrivă și pe patroni și pe ucenici.

PATRONILOR, oficiul le poate spune dacă ucenicii pe care (aceștia) vor să-i angajeze corespund sau nu profesiei respective. Oficiul le poate găsi chiar ucenici desținuți și cu înclinații pentru profesia respectivă în cazul când patronii amână din vreme oficiului, numărul ucenicilor de care au nevoie și profesia în care vreau să-i angajeze.

UCENICILOR, oficiul le arată meseria în care (aceștia) au mai mari șanse de reușită și profesia pe care e periculos să o ocupe, precum și recomandările de care este bine să țină seamă în exercitarea profesiei indicate. În felul acesta se evită o mare parte din greșelile care se făceau până acum în alegerea profesiei.

Rezultatul examenului va fi certificatul pe o fișă specială, care arată profesia recomandată de oficiu, meseria pe care nu e recomandabil să ocupe (contraindicată) și alte recomandări medicale sau profesionale. Examinările se fac gratuit în fiecare zi între orele 7^{1/2}—13^{1/2}.

Patroni și ucenici, profitați de folosul acestei instituții și nu sacrificați folosul pe care vi-l-ar putea aduce acest oficiu în schimbul celor 4—5 ore pe care le pierdeți conștientându-l.

Conducătorul oficiului:
SALADE DUMITRU ✓
Secretar: FLOCA ALEXE

Pardesiuri, haine, **HOSZPODAR** Magazin: curățat și vopsește Eminescu 3 Intreprinderea: Stroescu 13 Impregnăm paltoane balon

Mănăstiri Ardeleni

de: Gheorghe V. Haiduc

(Continuare)

Înființându-se Metropoliile din cele două țări române biserica românească din Ardeal și Ungaria ajunge dependentă de cele care dependentă se păstrează cu mici întreruperi până pe la 1700.

Nu voiesc a arăta suferința noastră din partea catolicilor, dar în general putem spune, că biserica catolică, în decursul veacurilor, a persecutat necontenit într-o formă sau alta biserica ortodoxă română.

Știrile noastre, privitoare la bisericile și mănăstirile ortodoxe, încep în veacul al XIV-lea, când se întemeiază cele două țări române, a căror domni, boieri, au contribuit mult cu avântul lor la clădirea acestor lăcașuri sfinte între Românii subjugată. Din cele vreo 20 mănăstiri pe care le întâlnim în Tara Făgărașului în veacul al XVII-lea—XVIII mai toate sunt zidite pe bazele vechilor. Cea mai veche pare a fi cea din satul Scorci, care e datorit de Mircea la 27 Dec. 1391 egumenului Stanciu și fratelui său Călin. În 1383 e biserica din Rășinari, zidită de Radu V. I. Tot pe atunci s'a ridicat și biserica din Răsnor 1384. La 1398 se aminteste biserica românească din Rodin și cea din Almașul Mare.

În Hateg fiind o nobilime renumită care a ridicat mai multe biserici cu satele de aici. Nobilimea aceasta avea strânse legături cu nobilimea din Muntenia și se sprijineau reciproc.

Prin călugărul Nicodim din Tara românească se înființează mai multe mănăstiri. Astfel mănăstirea Prislopului din Tara Hategului s'a înființat la 1400. Se mai înființează mănăstirea Tismana, Vodița, Mănăstirea Prislogului a dat câțiva vlădică de seamă. Faptul acesta ne dovedește că aici era o viață laborioasă de călugări evlavioși și o școală de cultură bisericăsească.

Din tinutul Motilor, din Zărand trei biserici se amintesc la începutul veacului XV, în satele: Crisicior, Rîșca și Valea Bradului clădite de un voevod din aceste părți, care va fi fost voevodul Bologa din Crisicior amintit într-un document din anul 1415. În veacul al XV s'au înființat și alte mănăstiri, ca cea de la Rămeți pe la 1487, apoi cea de la „Strimba”, Vlad între 1475—1504 când satul a fost în stăpânirea lui Ștefan cel Mare, care făcu din această mănăstire, o episcopie.

Altă mănăstire, despre care avem date sigure e cea al Sfântului Ar-

hanghel Mihail din Perii Maramuresului. Mănăstirea după cum amintesc cronicile a fost zidită de Sas Vodă, înainte de 1391. Mai târziu această mănăstire este închinată patriarhiei din Constantinopol. Patriarhul Antonie dă ieromonahului erarh Pahomie din Perii următoarele drepturi: să observe pe preoții ce se află în numitele tinuturi și pe popor să-i îndemne să-i învețe cele de folos și mântuire; tot aci se mai zice: „și bisericile sfinte de către arhierii locali să se bucur de scutirea și ocrotirea patriarhiei”, jurisdicțiunea exarhului cu drepturi, quasi episcopale se întindea peste tinuturile: Sălajului, Arvei, Ugocei, Beregului, Ciceului Ungurașului și Bistrei. Mănăstirea Perii (Körtvélyes) cuprinde un teritoriu foarte întins și era înzestrată cu moși de întemeietorul ei, Sas Vodă. Mai târziu se iscă o neînțelegere cu Vlădică locală ortodoxă cari le răpesc tot mai multe drepturi. Așa în 1479, Ioanichie Mitropolit de Belgrad arc pretentii asupra bisericii din Maramures. În veacurile următoare o mănăstire se confundă din ce în ce în întunec și sărăcie, azi se văd numai ruinele ei.

În Banat se amintesc mănăstirile: Horum, Cubui, Orșova, Răhonta, Mănăstur. Mănăstiri bănățene sunt și cele din Bezdin, Messicia, Manost, Partos din sec. XIII—XIV părăsite în sec. XVIII-lea. Ruinele se

văd în apropiere de Sf. Gheorghe în jud. Timiș, etc.

Cea mai însemnată mănăstire din părțile noastre este mănăstirea Hodos-Bodrog.

Istoriograful Mărkî Sándor, bazându-se pe afirmațiile șivodului din Carlovitz dela 1749, susține că mănăstirea ar fi întemeiată în 1465 de către frații sărbi Ștefan și Marcu Iacșici și că ar fi fost catolică (ord. bazilitan).

Cele mai vechi dovezi despre existența acestei mănăstiri avem o scrisoare a regelui Bela al III-lea din 1177 în care zice că, trecând din hotarul Segă peste brațul Mureșului, ajungi pe pământul mănăstirii Hodust. Un alt document datând din 1233, serie că, mănăstirii Hodust să i se dea 1000 buciți buciți de sare. În anul 1690 mănăstirea Bodrog este supusă jurisdicțiunii canonice a mitropoliei din Carlovitz. În timpul răscoalei Curuților (1700) mănăstirea este atacată și je fuită de revoluționari. În 1745 comandamentul cetății Arad la toate moșiile mănăstirii pe seama statului. După multe intervenții aceste moși sunt înapoiate mănăstirii în anul 1750.

În 1852 moșiile acestea sunt expropriate în favorul locuitorilor din Bodrogul-Nou. În 1864, trece sub jurisdicțiunea episcopiei arădane.

În 1887, patriarhul sârb din Carlovitz înlocuiește pe arhimandritul sârb Cornel Jivovici prin episcopul de Arad, Ion Mețianu, care administrează mănăstirea. În 1902 sub arhimandritul Augustin Hămrea mănăstirea este separată.

În urma despărțirii teritoriale a Românilor de către sârbi (1871), mănăstirile ortodoxe au rămas și pe mai departe sub sârbi. Sârbi: eoz patriarhului Procopia Ivascovitz să reclame pentru ei această mănăstire, ca nu cumva Românii să pună mâna pe ea. Românii prin organul eparhiei arădane „Biserica și Școala”, arată că numărul Sârbilor față de cel al Românilor, în comuna menționată, este într-o minoritate. Ei mai departe arată că această mănăstire a aparținut diecezei Aradului și sub păstoria episcopului Procopiu, care păstori eparhia 22 de ani.

În 1878 iarăși se pune pe tapet chestiunea apartinerii mănăstirii Bodrog. Mitropolitul din Carlovitz, Procopiu Iancovici, a cerut tuturor episcopilor sufragani, să-i dea părerea asupra acestei chestiuni. După ce au avut răspunsul tuturor, mitropolitul, trimite în 1931 Ianuarie 1878, mitropolitului român o scrisoare pe care din lipsă de spațiu n'o putem reproduce.

GHEORGHE V. HAIDUC

(Continuare în nr.-ul viitor)

Intâmpinările Sindicatului Presei Periodice din România către Conducătorul Statului

Permise pe C. F. R. pentru ziaristii profesioniști. Memoriu pentru interzicerea funcționarilor publici, pensionari, de a face pe gazetarul

Redăm textul memoriului trimis Conducătorului Statului pentru a interzice funcționarilor publici, preoților, pensionarilor, de a se mai ocupa cu gazetăria.

Iată textul: „Domnule General!

Pentru că mi-și dă seama că de mult trebuie să fiți ocupat cu marile interese ale Statului, vom aborda, imediat — subiectul și scopul acestei intervenții.

În orașele de provincie meseria de ziarist, ani de-a rândul, a fost și este încă la îndemâna oricui. Mulți funcționari plătiți din bugetul Statului nu se mulțumesc cu slujba pe care o au și deci în așa zisele ore libere mai scot câte-o gazetă periodică, de cele mai multe ori oribil redactată, sau fac pe corespondenții informatori pe la diferite zăre zilnice din Capitală.

În această situație de „pseudo-ziaristii” se găsește deci: funcționari publici, preoți, pensionari, s. a., care în morțiș să facă pe ziaristii, concurend în mod neloial pe adăncii își oferă serviciile contra unor remunerații ridicole, neavând nimic de pierdut!

Se pune însă o întrebare logică: Ce s'ar întâmpla dacă toată funcționăria din țară ar edita gazete, sau s'ar ocupa cu trimiteră de informații zărelor din Capitală?

Ne-am găsi, desigur, într-o puzderie de „MONITORE” locale, în care s'ar putea citi fel de fel de aprecieri la adresa șefilor ierarhici și prin urmare n'ar mai fi vorba despre opinii obiective.

Iată deci, Domnule General, vă rugăm să puneți, odată pentru totdeauna, stăvilă acestei situații imposibile, dându-se dispoziții categorice la toate departamentele, în sensul ca funcționarii publici dela Stat, Comună sau Regii autonome, etc., să nu aibe dreptul de a face pe ziaristul sau corespondentul de ziare, punându-i-se alternativă: „slujba ori gazetăria”, din două una: Domni, funcționari având, desigur dreptul să alege între postul de funcționar bugetar, la Stat, Comună, Casă Autonomă ș. a. m., și între profesia de ziarist.

Este drept și echitabil ca numai aceia să fie considerați ziarști, cari trăiesc, de bine de rău, depe urma acestei profesii, ca unică ocupațiune, prin această măsură dreaptă venindu-se efectiv în ajutorul gazetarilor profesioniști din provincie, deveniți, în marea lor majoritate, niște cerșetori în haine negre!

De altfel autoritățile publice din țară pot confirma, oricând, această situație tragică a ziaristilor din provincie, cărora mai adesea, se văd nevoite să le acorde ajutoare bănești, de cele mai dese-ori din fondul miliei și al săracilor!

Vam desvâluit, Domnule General, o situație puțin plăcută și direct umilitoare, pentru întreaga breaslă gazetărească și aceasta numai și numai pentru că nu s'au găsit alte mijloace, onorabile, pentru

I. Krebsz. Arad, Buf. Reg. Ferdinand 51, Iliada Strada Eminescu Nr. 1 (Editura Grucea Albă). Curată și vopsește frumoși și estici; demiuri, pardeșiuri, costume kaki, haine bărbătești, etc.

sustinerea acelor ce-și macină cei mai frumoși ani ai vieții lor, în folosul binelui obște și al progresului general al țării.

ZIARIȘTII DIN PROVINCIE nu sunt cerșetori și nici sinistrați. Ei au drepturi legitime de revendicat, drepturi nesocotite de decență în-tregi, drepturi în posesia cărora trebuie neapărat să intre. Și unul dintre ele, cel mai de seamă, desigur că este acela de-a nu muri de foame.

Avem convingerea că în înalta Dn., solitudine, pe care o ordăți în tot momentul, pentru toate categoriile sociale, veți binevoi a aproba cererea noastră de față, dreaptă și echitabilă din toate punctele de vedere.

Prepoem (Urmare din pag. 2-a)

- 5) Nu se admite decât o singură variantă.
6) Pseudonimele sunt excluse.
7) Se numeste consilier unic cu drept rezolvativ, Domnul Pimen Constantinescu.
8) Toată corespondența și mânărea textelor privește numai pe Irahian Mihăilescu, redactorul revistei.
9) Se acordă un singur premiu, în valoare de 500 (cinci sute) lei, în numerar.
10) Data închiderii concursului este 15 Mai a. c.
11) Rezultatul va fi publicat într-o broșură împreună cu toată corespondența privitoare la concurs, imediat ce acesta va fi comunicat.

READARIȚIA

Gazetei LIBERTATEA, odată cu praznicul Învierii Mântuitorului, a fost salutăta cu vie satisfacție de toată suflarea creștinească.

LIBERTATEA, fondată de părintele Ioan Moța, pentru luminarea și îndrumarea în duh creștinesc a sătenilor și muncitorilor, condusă apoi de Ionel Moța, eroul dela Majadahonda, care a murit pentru a-și da contribuția triumfului creștinătății, în prezent este condusă de soția acestuia, dna IRIDENTA I. MOTA.

Dorim ca LIBERTATEA, titlu simbolic în care-și găsește exprimare dorința întregii națiuni, să domine peste plaiurile românești, iar gazetei o apariție îndelungată, fără întrerupere.

VESTITORII, revistă fondată de Vasile Marin — frate de cruce cu Ionel Moța — căzută la Majadahonda, sub cerul tragic al Spaniei, când fiii ei erau înclistați într'un războiu fratricid, în slujba sfintei cauze creștine, și-a reluat apariția la 15 Aprilie a. c.

Revista VESTITORII apare sub direcția d-lui AL. CONSTANT, fost subsecretar de stat, ca vestitor al spiritului dinamic naționalist-creștin. ANGELA V. OSTOIA

Rugăm ca hotărîrea ce veți binevoi a o lua, să ne fie comunicată, pentruca la rândul nostru s'o putem face cunoscut membrilor noștri d-n întreaga țară.

Primite, Vă rugăm, Domnule General, expresiunea deosebitei noastre considerațiuni, însoțită de cel mai desvârsit devotament."

CONDUC. S. P. P. din ROMANIA IULIAN BURS SILVESTRU

SEARĂ DE DENIE (frânturi de amintire)

Din caerul amintirilor mi deapăn slovele, pe cari încerc să le destăinuesc cu tandrețta unui adolescent. Imi aduc aminte de ulța copilăriei, pline de glod, de oameni aceea naivi, îmbrăcați în mintean și lundră, de ogrăzile cu miros de mere părguite și de serile acelea de denii, când măcuța mă lua de brâncuță și mă ducea la biserică de șindrilă, din sătucul sărac...

Și-acum când aud cântecul: „Bucură-Te mireasă pururea fecioară Marie”, ce se înalță spre cerul cu Heruvimi și Serafimi, se rupe ceva lăuntric în mine și sufletul meu melancolic se lovește de plămâni și plânge amarnic ca și bietul Iov, aceea aduceri aminte... acelea contemplanți cerești... Și văd parcă chipul sfielnic al arhanghelului Gavril, din țara cu portocalii în floare, care-o adus vestea Fecioarei Maria, că va zămisi în pântecul ei, pe Iisus Christos, Mântuitorul suflitelor noastre, care a venit în lume pentru izbăvirea păcatelor noastre cotidiene, ca apoi să fie răstignit, scuipat și palmuit de neamul lui Israel...

Aș vroi să flu din nou, pruncul de atunci, alintat de gesturile triste ale mamei, care n'a cunoscut ce-i bucuria și nici nu s'a adăpat din potirul acestor bucurii... Iar acum când merg pe ulța salecânilor copilăriei mele, n'o mai văd esind în prag, să-și aștepte copilul ei scump, dus hăt departe să învete carte la oraș... Și-acum în serile acesteia sfinte de denii și paraclise, ingenuchez și mă rog ca și un moșah, de Dumnezeu, ca să-i erte toate păcatele, făcute în leatul anilor și ca sufletul ei trudit, să îl sălășluiească în pridvorul cerului bine cuvântat de albe tătămări...

Stau la icoana „Maicii Domnului”, și parcă mă văd tot acelaș copil, alături de măicuța mea, dar această vedenie a fost doar o clipă și chipul acelei dragi, s'a risipit ca și puzderia de stele, în zorii dimineții și am rămas cu sufletul cuprîns de un dor lăuntric, de-o totală risipire cosmică...

Știința și tehnica în serviciul alimentației

(Urmare din pag. II-a) asemenea și vidul grăsimilor, este închis tot mai mult dinspre partea producției sintetice. Producția grăsimelor alimentare din parafină — un produs al cărbunelui — a reușit pe de-a-ntregu...

Ultima oră

INTERNE

Ultimul termen de preschimbare a bancnotelor de 5000, 1000 și 500 lei, retrase din circulație

București. — Banca Națională a României comunică: Având în vedere că, din diferite motive o parte a populației nu s'a putut prezenta la termen, pentru preschimbarea bancnotelor de 5000, 1000 și 500 lei, care a expirat la 15 Aprilie a. c., acordă un nou și ultim termen pentru preschimbarea bancnotelor sus arătate.

Arendarea bunurilor evrești

București. — Ministerul Agriculturii și Domeniilor face cunoscut că, bunurile rămase dela evrei, în urma exproprierii, vor putea fi arendate numai refugiaților. Camerele Agricole au primit dispozițiuni în acest sens

EXTERNE

Trupele germane au ocupat Atena

Berlin. — Cercurile bine informate din Berlin au declarat că, știrea lansată de diferite posturi de radio, conform căreia trupele germane au ocupat Athena, corespunde adevărului.

Ceea ce era de așteptat, în urma succesei înregistrate, primele detașamente germane de motocicliști au intrat în Athena, Duminică dimineața la orele 9 și 30, arborând drapelul german pe Acropola.

Rapiditatea transmiterii știrii despre ocuparea Athenelor

Athen. — În legătură cu ocuparea Athenelor se remarcă rapiditatea cu care corespondenții germani din Athena a transmis știrea. Trupele germane au intrat la 9.30, iar corespondenții germani la orele 11.20 a comunicat că drapelul german a fost arborat și acest comunicat a făcut drumul la Berlin în numai 23 de minute.

Situația critică din Palestina

Roma. — Ziarele italiene, de Duminică, se ocupă cu situația Angliei, devenită critică în Palestina. Ziarele afirmă că, evreii părăsesc cu mare grabă Palestina, plătind cu mare preț locurile de pe vapoarele spre America.

Intrevederea ambasadorului Japoniei cu ministrul de externe al Angliei

Tokio. — Ziarul japonez Asahi Shimbun scrie că, ambasadorul Japoniei la Londra, a avut Sâmbătă o întrevedere cu ministrul de externe al Angliei, discutând situația politică internațională.

Noul ministru al României a sosit la Madrid

Madrid. — D. Nicolae Dănilă a fost primit în gară de mitrescu, noul ministru al României în Spania, a sosit de Externe și de membrii Legației române.

Cetățenii francezi cari se află în străinătate își vor pierde cetățenia

Vichy. — Sâmbătă a avut loc un consiliu de miniștri, la Vichy, sub președinția mareșalului Pétain, la care s'a decis ca cetățenii francezi cari se află de mai mult timp în străinătate să-și piardă cetățenia franceză.

Gubernatorul Athenelor a sosit la Ankara

Berlin. — Agenția Ștefană transmite din Ankara, că Gubernatorul Athenelor, care a fugit de acolo, a sosit la Ankara.

Călătoria președintelui Inonu

Ankara. — Se afirmă că, blicei turcă, a plecat Sâmbătă d. Inonu, președintele popu-tă din Ankara spre Smirna.

Prăbușirea a 2 avioane britanice ducând manifeste

Madrid. — Se anunță prăbușirea a 2 avioane britanice, în provincia Navarra. Avioanele transportau manifeste scrise în limba franceză.